

שיעור קיח

מ"ע קמה. מל"ת קי.

מצוה קמה היא שצונו לדון בדיני חרמים. והוא כל מי שהחרים דבר ממנה שיש לו ואמר הרי זה חרם ינתן הדבר ההוא לכהן אלא אם כן באר שזה יהיה לבדק הבית. כי סתם חרמים לכהנים הוא. והוא אמרו יתעלה אך כל חרם אשר יחרם מן האדם וגו'. ורמז לנו על היות סתם חרמים לכהנים נאמר כשדה החרם לכהן תהיה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו בפרק שמיני מערכין ופרק ראשון מנדירים. (אם בחקותי, הפלאה הלכות ערכין פ"ו):

מצוה קי הזהירנו ממכור שדה שהחרימו אותו בעליו ואפילו לגזבר שהופקד על ההקדש, והוא אמרו יתעלה כל חרם לא ימכר. ולשון ספרי לא ימכר לגזבר, וזה החרם הוא סתם חרמים. (שם, ערכין פ"ו):